

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a JUDr. Milana Podhrázkého, v právní věci žalobce **P. P.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, 150 00 Praha 5, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen vyřídit do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku žádost žalobce o poskytnutí informací podle zákona č. 105/1999 Sb., ze dne 3. 1. 2012 pod bodem 4.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 2.000,- Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci jeho žádosti o informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o informacích). Uvedl, že 3. 1. 2012 podal elektronickou poštou povinnému žádost, jejímž předmětem byly 4 body. Povinný subjekt vydal pod sp. zn. SZ_009117/2012/KUSK rozhodnutí, ve kterém odmítl poskytnout informace pod bodem 1 a 2 žádosti. Dne 5. 11. 2012 podal žalobce stížnost podle § 16a zákona o informacích, ve které

upozornil na to, že na jeho žádost z 3. 1. 2012 pod bodem 4 nebylo povinným reagováno a to přes jednoznačné přikázání odvolacího orgánu. Na tuto stížnost obdržel pouze přípis od žalovaného ze dne 12. 11. 2012, ve kterém mu povinný pouze sdělil, že předmětná informace mu byla poskytnuta rozhodnutím ze dne 24. 7. 2012, tedy žalovaný nejednal v souladu s ust. § 16a odst. 5 zákona o informacích, podle kterého povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této době stížnosti zcela sám nevyhoví. Rozhodnutí ze dne 24. 7. 2012 pod č. j. 102997/2012/KUSK, však bylo nadřízeným orgánem zrušeno a ve smyslu § 16a zákona o informacích bylo žalovanému přikázáno ve lhůtě 15-ti dnů, mimo jiné i ohledně bodu č. 4 žádosti, zjednat nápravu, což se nestalo. Žalobce uvedl, že pokud žalovaný sám stížnosti nevyhověl ani ji nepředložil svému nadřízenému orgánu, jednal v rozporu s § 16a odst. 5 zákona o informacích. Zákonná lhůta pro vyřízení stížnosti uplynula marně, čímž byly vyčerpány dostupné prostředky k nápravě. Žalobce proto žádal, aby soud žalovanému uložil poskytnout mu požadované informace, resp. řádně vyřídit jeho žádost ze dne 3. 1. 2012 pod bodem č. 4.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že mu odmítl poskytnout požadované informace. Naopak se domnívá, že mu požadovanou informaci poskytl. Žalobce však trval na tom, že informace musí být přesně ve formě, jakou požaduje (složitě excelové tabulky), na což žalovaný neměl a ani nemá odpovídající kapacity. Požadovanou informaci poskytl vcelku, v textové podobě, nikoli graficky znázorněnou. To ale neznamená, že informaci neposkytl. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl jako nedůvodnou.

Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že žalobce podal na elektronickou podatelnu žalovaného dne 3. 1. 2012 žádost o poskytnutí informací, ve které žádal v souladu s § 8 b zákona o informacích, poskytnutí informací, které seřadil pod body 1) až 4). Ve 4) bodě žádal o sdělení jmenovitého seznamu zastupitelů, kteří mají proplácenou jakoukoliv službu nad rámec odměn: to znamená, že žádal, zda je třeba vypláceno hovorné, či stravné nebo jízdné a sdělit cifru, která byla vyplacena v roce 2011.

Dopisem ze dne 16. 1. 2012 žalovaný k žádosti žalobce z 3. 1. 2012 žalobce upozornil, že informace, které touto žádostí požaduje v bodě 1., již byly uveřejněny na webových stránkách Středočeského kraje, uvedl webovou adresu a dodal, že tam najde žalobce i jmenovitý seznam členů zastupitelstva i usnesení z jednání zastupitelstva. Dále žalovaný sdělil, ve kterých dokumentech nalezne informace žádané pod bodem 2. Dne 23. 1. 2012 podal žalobce proti takovému vyřízení své žádosti žalovanému stížnost, ve které uvedl, že k bodu č. 3) a č. 4) v zákonem stanovené lhůtě neobdržel ani požadované informace, ani rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací. Pokud jde o poskytnutí informací pod bodem 1) a 2) namítl, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, když jej pouze odkázal na údajné informace. Podle ust. § 6 odst. 1 zákona o informacích měl však na zveřejněnou informaci odkázat do 7 dnů, což se nestalo, a z toho důvodu má poskytnout informace pod bodem 1) a 2) tak, jak je požadoval.

O stížnosti žalobce rozhodl rozhodnutím ze dne 9. 2. 2012 pod č. j. MV-12763-2/ODK-2012 Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra tak, že povinnému subjektu podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o informacích přikázal, aby do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí žádost o poskytnutí informací vyřídl. Pokud jde o informace obsažené v žádosti pod bodem 3) a 4), odvolací orgán konstatoval, že povinný subjekt žádosti o

informace nevyřídil a to ani poskytnutím informací ani odmítnutím, proto přikázal, aby povinný žádost znovu vyřídil.

Dopisem ze dne 24. 2. 2012 žalovaný po příkazu odvolacího orgánu znovu poskytl žádané informace, přičemž k žadaným informacím pod bodem 4) uvedl: Všichni členové Zastupitelstva Středočeského kraje (příloha č. 1 této odpovědi) mohou mít propláceno hovorné či cestovní náhradu (včetně stravného). Částka poskytnutá na hovorné a cestovní náhrady činila v roce 2011 1.526.000,- Kč. Proti tomuto vyřízení žádosti podal dne 28. 2. 2012 žalobce opět stížnost, ve které namítl, že pokud jde o bod 3) a 4) jeho žádost nespočívala v dotazu, co mohou zastupitelé užívat, ale co a hlavně kdo konkrétně užíval v roce 2011, to znamená, že mělo být poskytnuto např. následující: Josef Novák, 1972, uvolněný zastupitel, 35.864,- Kč, vyplaceno za stravné a hovorné.

Na základě této stížnosti odvolací orgán opět rozhodl rozhodnutím ze dne 19. 3. 2012 č.j.: MV – 12763 - 4/ODK - 2012 tak, že povinnému podle § 16 odst. 6 písm. b) zákona o informacích přikázal, aby do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí žádost o poskytnutí informací vyřídil. V odůvodnění rozhodnutí k vyřízení bodu 4) uvedl, že poskytnutá informace v podobě celkové sumy neodpovídá žádosti stěžovatele o poskytnutí jmenovitého seznamu členů zastupitelstva, resp. z vymezení předmětu žádosti stěžovatelem vyplývá, že žadatel požaduje uvést částky pro jednotlivé členy ZSK. Požadované údaje kraj k dispozici nepochybně má, otázkou je náročnost jejich shromáždění, kterou však lze za podmínek stanovených § 17 zákona o informacích zpoplatnit. Žadatel v žádosti požaduje sice poskytnutí informace podle § 8b zákona o informacích, ale v jednotlivých bodech žádosti vymezuje předmět žádosti tak, že informace budou poskytnuty tím, že bude uvedeno jméno a příjmení zastupitele a cifra, která je jako základní měsíční odměna vyplácena, a to každému zastupiteli zvlášť (bod 1 a 2 žádosti) a sdělení jmenovitého seznamu zastupitelů užívajících majetek kraje a jmenovitého seznamu zastupitelů, kterým jsou propláceny služby nad rámec odměn. Podle názoru nadřízeného orgánu tak bude odpovídajícím vyřízením žádosti sdělení údajů v rozsahu uvedeném v bodě 1 - 4 žádosti. Pokud jde o body 3) a 4) žádosti odvolací orgán uvedl, že je bude muset povinný subjekt opětovně vyřídít v rozsahu uvedeném nadřízeným orgánem.

Dopisem ze dne 4. 4. 2012 vyzval povinný žalobce k zaplacení úhrady za poskytnutí informace podle zákona o informacích, ve výši 15.330,- Kč a požadovanou výši úhrady podrobně odůvodnil. Proti výši požadované úhrady podal žalobce stížnost. O této stížnosti rozhodl odvolací orgán rozhodnutím ze dne 14. 5. 2012, kterým povinnému subjektu podle § 16a odst. 7 písm. c) zákona o informacích přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí zjednal při vyřizování žádosti žalobce nápravu. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že vzhledem k tomu, že povinný byl při vyřizování bodu 3) a 4) žádosti ze dne 3. 1. 2012 zcela nečinný, ztratil povinný podle § 17 odst. 4 zákona o informacích nárok na úhradu nákladů ohledně těchto bodů žádosti.

Dopisem ze dne 29. 5. 2012 žalovaný opět poskytl informace na základě žádosti žalobce ze dne 3. 1. 2012. Pokud jde o bod 4) žádosti uvedl, že: všichni členové Zastupitelstva Středočeského kraje (příloha č. 1 této odpovědi) mohou mít propláceno hovorné či cestovní náhrady (včetně stravného). Částka poskytnutá na hovorné a cestovní náhrady činila v roce 2011 1.526.000,-Kč. Příloha č. 1 tohoto sdělení obsahuje seznam členů Zastupitelstva Středočeského kraje 2008 - 2012 s vyznačením, který z nich je uvolněný. Proti tomuto vyřízení žádosti podal žalobce dne 14. 6. 2012 opět stížnost, ve které znovu opakoval, že jeho žádost v bodě 3) a 4) nespočívala v informaci, co mohou členové Zastupitelstva

užívat, ale co a hlavně kdo konkrétně užíval v roce 2011. Poukázal na to, že je zarážející, že přesně k tomu se již vyjadřovalo MV ODK a to ke stížnosti ze dne 28. 2. 2012, kdy žalovaný odpověděl přesně stejně a Odbor dozoru a veřejné správy mu to vytkl jako postup v rozporu se zákony. O této stížnosti žalobce rozhodl odvolací orgán rozhodnutím ze dne 9. 7. 2012 č.j.: MV – 12763 – 14/ODK – 2012 opět tak, že povinnému subjektu podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o informacích přikázal, aby do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí body 1, 3 a 4 žádosti vyřídil.

Rozhodnutím ze dne 24. 7. 2012 rozhodl povinný na žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 3. 1. 2012 tak, že žádost částečně odmítl s tím, že informace pod bodem 1. nebudou poskytnuty. K odvolání žalobce odvolací orgán toto rozhodnutí žalovaného svým rozhodnutím ze dne 12. 9. 2012 zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.

Dne 6. 8. 2012 podal na vyřizování své žádosti žalobce další stížnost. Uvedl, že k bodu 3) a 4) své žádosti ze dne 3. 1. 2012 neobdržel v zákonem stanovené lhůtě ani informace, ani rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací. Dne 24. 8. 2012 o stížnosti žalobce rozhodl odvolací orgán tak, že povinnému subjektu, již poněkoli káté, podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o informacích přikázal, aby do 15 dnů ode dne doručení body 3 a 4 žádosti o poskytnutí informací, vyřídil. Tento pokyn odvolacího orgánu splnil žalovaný dopisem ze dne 5. 9. 2012, ve kterém bod 4. žádosti ze dne 3. 1. 2012 vyřídil tak, že sdělil, že částka poskytnutá na cestovní náhrady zastupitelů Středočeského kraje činila v roce 2011 1.423.941,-Kč.

Dopisem ze dne 17. 9. 2012 podal žalobce další stížnost proti sdělení žalovaného ze dne 5. 9. 2012. Ve stížnosti stejně jako v předchozích stížnostech uvedl, že k bodu 3 a 4 své žádosti neobdržel dosud ani požadované informace ani rozhodnutí o odmítnutí informací. Dopisem ze dne 8. 10. 2012 žalovaný žalobci sdělil, že k jeho žádosti mu podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o informacích poskytuje informace k bodům 3 a 4 v příloze dopisu. V příloze dopisu je seznam 13 zastupitelů a u všech je vyznačeno slovem ano, že jim bylo poskytnuto vozidlo, mobilní telefon a notebook. Dále je v příloze uvedeno, že ostatní zastupitelé pro výkon svého mandátu v roce 2011 měli zapůjčen pouze notebook.

Dne 5. 11. 2012 podal žalobce žalovanému stížnost podle § 16a odst. 1 zákona o informacích z důvodu, že na jeho žádost ze dne 3. 1. 2012 pod bodem 4 nebylo ze strany povinného subjektu jakkoliv reagováno a to přes jednoznačné přikázání odvolacího orgánu. Dopisem ze dne 12. 11. 2012 žalovaný na stížnost žalobce odpověděl tak, že v souladu s ust. § 14 odst. 5 písm. d) zákona o informacích mu byla informace poskytnuta rozhodnutím ze dne 24. 7. 2012 pod č.j. 102997/2012/KUSK.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 7. 2012 /výše citovaným/ žalovaný rozhodl, že žádost žalobce „se částečně odmítá tak, že informace uvedené pod bodem 1. nebudou poskytnuty.“ V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl: Konkrétní měsíční odměny poskytované členům zastupitelstva krajů uvádí příloha č. 2 nařízení vl. č. 37/2003 Sb., o odměnách za výkon funkce členů zastupitelstev, ve znění pozdějších předpisů, tato informace byla žadateli opakovaně poskytnuta. Tyto odměny jsou fixní, nevází se ke konkrétní osobě, ale k zastávané funkci, nejsou závislé na počtu odpracovaných měsíců, případně let ve funkci. Z toho důvodu žalovaný nepovažuje za nutné uvádět údaje ve formátu požadovaném v žádosti a odkazuje na zveřejněné údaje na internetových stránkách Středočeského kraje (www.kr-stredocesky.cz). V tomto bodě považoval žalovaný žádost za plně vyřízenou. Dále žalovaný uvedl, že před rozhodnutím o odmítnutí informací byl proveden test proporcionality a v tomto

testu se žalovaný přiklání k ochraně soukromí a práv jednotlivce, kterých se informace týkají. Konstatoval, že jeden rozsudek nemůže být pokládán za ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a že se s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2011 č.j. 5 As 57/2010-79 neztotožňuje. K žádosti o informace uvedené v bodě 3 povinný subjekt uvedl seznam zastupitelů, kterým byl telefon přidělen a k žádosti o informace pod bodem 4 uvedl, že částka poskytnutá na cestovní náhrady zastupitelů Středočeského kraje činila v roce 2011 1.423.941,-Kč.

Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce rozhodnutím MV, Odboru dozoru a kontroly veřejné správy ze dne 12. 9. 2012 v části, v níž se žadatel domáhal informace o výši základní odměny, která byla vyplacena 65 členům Zastupitelstva Středočeského kraje zrušeno a věc byla vrácena povinnému subjektu k novému projednání. V odůvodnění rozhodnutí se odvolací orgán zabývá tím, proč je postup žalovaného při poskytnutí informací pod bodem 1) nezákonný a proč je třeba rozhodnutí povinného o neposkytnutí informací požadovaných v bodě 1 žádosti zrušit a věc vrátit povinnému k novému projednání. V odůvodnění se odvolací orgán vyjadřuje i ke způsobu vyřízení bodu 3 a 4, neboť námitka, že nejsou vyřízeny, je obsažena v odvolání podaném proti rozhodnutí žalovaného. Odvolací orgán k tomu pouze uvedl, že postup povinného subjektu při vyřízení bodu 3 a 4 žádosti, které povinný subjekt dosud nevyřídil, napadl žadatel stížností ze dne 6. 8. 2012, která byla předmětem řízení a rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 24. 8. 2012.

U jednání soudu dne 15. 4. 2014 žalobce uvedl, že na žalobě trvá, neboť informace pod bodem 4) žádosti mu dosud nebyly poskytnuty. Uvedl, že žalovaný na jeho stížnost na neposkytnutí informace nereagoval, naposledy odkázal na své rozhodnutí ze dne 24. 7. 2012, které však bylo rozhodnutím nadřízeného orgánu zrušeno. V tomto rozhodnutí MV konstatuje, že žalovaný je v bodu 3) a 4) žádosti nečinný.

Žalovaný u jednání soudu uvedl, že není pravdou, že stížnost žalobce nebyla postoupena nadřízenému orgánu, byla postoupena dne 12. 11. 2012. Podle jeho názoru nebyly splněny podmínky pro podání žaloby stanovené v ust. § 20 odst. 4 zákona o informacích, žalovaný nevyužil podmínky pro podání žaloby podle správního řádu. Žalovaný minimálně 3x odpověděl žalobci na jeho žádost pod bodem 4), a to 24. 2., 29. 5. a 24. 7. 2012. Byl aktivní a snažil se vyhovět žádosti žalobce. Pokud se má vyjádřit, kterým rozhodnutím celkově odpověděl na informace požadované pod bodem 4) žádosti, uvedl, že sdělil celkovou sumu proto, že v bodě 4) žádosti je informace o vyplácení hovorného, stravného nebo jízdného žádána jen jako příklad, a proto byla žalobci sdělena celková suma. Z bodu 4) žádosti podle jeho názoru vyplývá, že žalobce žádá sdělení celkové sumy nákladů. Dále trval na tom, že nejsou splněny podmínky pro podání žaloby stanovené správním řádem a na zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze posoudil věc takto:

Žalobce svou žádostí o informace ze dne 3. 1. 2012 žádal pod bodem 4) „o sdělení jmenovitého seznamu zastupitelů, kteří mají proplácenou jakoukoliv službu nad rámec odměn: tzn., že žádá, zda je třeba vypláceno hovorné, či stravné nebo jízdné, sdělit cifru, která byla vyplacena za rok 2011“.

Z této formulace žádosti lze učinit prostým gramatickým výkladem slov jasný závěr, že žalobce žádá o informaci, jaká suma byla vyplacena j e d n o t l i v ý m zastupitelům za určité služby, příkladmo hovorné, stravné, jízdné a podobně. Z této žádosti rozhodně

nevyplyvá, že by žadatel žádal o sumu vyplacenou zastupitelům celkově, to je všem dohromady, ať již za hovorné nebo jinou službu. Ze všech informací podaných žalovaným žalobci soud zjistil, že požadovaná informace žalobci poskytnuta nebyla. Ze spisu žalovaného vyplývá, že žalovaný jako odvolací orgán žalovanému v několika rozhodnutích uložil tyto informace tak, jak byly specifikovány výše, žalobci poskytnout.

Např. rozhodnutím ze dne 9. 2. 2012 pod č.j. MV – 12763 - 2/ODK - 2012, Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra rozhodl tak, že povinnému subjektu, Krajskému úřadu Středočeského kraje, podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o informacích přikázal, aby do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí žádost o poskytnutí informací vyřídil. Pokud jde o informace obsažené v žádosti pod bodem 3) a 4), odvolací orgán konstatoval, že povinný subjekt žádosti o informace nevyřídil a to ani poskytnutím informací ani odmítnutím, proto přikázal, jak je uvedeno výše.

V dalším rozhodnutí ze dne 19. 3. 2012 ke stížnosti proti sdělení žalovaného ze dne 24. 2. 2012, odvolací orgán přikázal, aby žalovaný do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí žádost o poskytnutí informací vyřídil. V odůvodnění rozhodnutí k vyřízení bodu 4) uvedl, že poskytnutá informace v podobě celkové sumy neodpovídá žádosti stěžovatele o poskytnutí jmenovitého seznamu členů zastupitelstva, resp. z vymezení předmětu žádosti stěžovatelem vyplývá, že žadatel požaduje uvést částky poskytnuté jednotlivým členům Zastupitelstva Středočeského kraje. Požadované údaje kraj k dispozici nepochybně má, otázkou je náročnost jejich shromáždění, kterou však lze za podmínek stanovených § 17 zákona o informacích zpoplatnit. Žadatel v žádosti požaduje sice poskytnutí informace podle § 8b zákona o informacích, ale v jednotlivých bodech žádosti vymezuje předmět žádosti tak, že informace budou poskytnuty tím, že bude uvedeno jméno a příjmení zastupitele a cifra, která je jako základní měsíční odměna vyplácena, a to každému zastupiteli zvlášť (bod 1) a 2) žádosti), sdělení jmenovitého seznamu zastupitelů užívajících majetek kraje a jmenovitého seznamu zastupitelů, kterým jsou propláceny služby nad rámec odměn. Podle názoru nadřízeného orgánu tak bude odpovídajícím vyřízením žádosti sdělení údajů v rozsahu uvedeném v bodě 1 - 4 žádosti. Pokud jde o body 3) a 4) žádosti odvolací orgán uvedl, že je bude muset povinný subjekt opětovně vyřídít v rozsahu uvedeném nadřízeným orgánem.

Dále dne 24. 8. 2012 o stížnosti žalobce rozhodl odvolací orgán tak, že povinnému subjektu, již poněkoličatě, podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o informacích přikázal, aby do 15 dnů ode dne doručení body 3) a 4) žádosti o poskytnutí informací, vyřídil. Tento pokyn odvolacího orgánu splnil žalovaný dopisem ze dne 5. 9. 2012 tak, že k bodu 4) žádosti ze dne 3. 1. 2012 uvedl, že částka poskytnutá na cestovní náhrady zastupitelů Středočeského kraje činila v roce 2011 1.423.941,-Kč.

Námítka žalovaného, že žalobce nesplnil podmínky pro podání žaloby, neboť nevyužil možnosti stanovené správním řádem k jeho ochraně proti nečinnosti žalovaného, není důvodná. Soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.10.2009 č.j. 4 Ans 4/2009-86, ve kterém Nejvyšší správní soud zaujal právní názor, že „pokud povinný subjekt neposkytl požadovanou informaci ani nerozhodl o odmítnutí žádosti podle § 15 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a žalobce podal proti postupu povinného subjektu stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) tohoto zákona, na niž nebylo povinným subjektem, resp. nadřízeným orgánem nijak reagováno, žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis stanoví k jeho ochraně, žaloba na ochranu proti nečinnosti povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací, je přípustná.“ Žalobce tedy splnil podmínky pro podání žaloby, protože pokud podával stížnosti na nevyřízení své žádosti

o informace pod bodem 4) podle zákona o informacích, a tyto mu nebyly dosud poskytnuty, využil bezvýsledně všechny prostředky ke své ochraně proti nečinnosti správního orgánu a nebyl povinen využít i ustanovení na ochranu proti nečinnosti podle správního řádu.

Soud dospěl k závěru, že žalovaný je v případě žádosti o poskytnutí informací ze dne 3. 1. 2012, pod bodem 4) nečinný. K tomuto závěru dospěl i odvolací správní orgán, který několikrát tuto nečinnost žalovaného konstatoval ve svých rozhodnutích o odvolání žalobce a žalovanému v nich uložil informace pod bodem 4) žádosti žalobci poskytnout. Odvolací orgán v jednom ze svých rozhodnutí dokonce uvedl, jak má požadovaná informace vypadat, to znamená, co všechno má obsahovat. Žalovaný však pokynů nadřízeného orgánu nedbal a nedbá, a stále trvá na svém, že pokud poskytne celkovou částku vynaloženou na zaplacení různých služeb poskytovaných všem zastupitelům nad rámec jejich zákonné odměny, informaci žádanou žalobcem poskytl. Žalovaný tedy nerespektuje závazný právní názor odvolacího orgánu. Mylný je předložený názor žalovaného, že z bodu 4) žádosti vyplývá, že žalobce žádá sdělení celkové sumy nákladů. Tak tomu nepochybně není a žalovanému to několikrát vysvětlil i odvolací orgán. Není také pravdivé tvrzení žalovaného, že požadovanou informaci žalobci poskytl v textové podobě, neboť, jak již bylo řečeno, neposkytl ji dosud vůbec. Není také pravdivé tvrzení žalovaného u jednání soudu, že minimálně 3x odpověděl žalobci na jeho žádost pod bodem 4), a to 24. 2., 29. 5. a 24. 7. 2012. Jak je uvedeno výše, požadovanou informaci dosud neposkytl a žádné sdělení nebo rozhodnutí označené uvedenými daty, požadovanou informaci neobsahuje. Často žalovaným zmiňované rozhodnutí ze dne 24. 7. 2012, kterým měl informace pod bodem 4) poskytnout, žádnou zmínku o informacích pod bodem 4) žádosti také neobsahuje.

Tvrzení žalovaného o poskytnutí informací pod bodem 4) žádosti žalobce ze dne 3. 1. 2012 jsou nepravdivá, žalovaný je v poskytnutí těchto informací nečinný, soud proto žalobě žalobce vyhověl a uložil žalovanému požadované informace poskytnout.

Výrok o nákladech řízení je podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má právo na náhradu nákladů řízení účastník, který měl ve věci úspěch. Náklady řízení vzniklé žalobci představují náhradu za soudní poplatek.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. dubna 2014

Olga S t r á n s k á
předsedkyně senátu